

Trygvi Danielsen, Tórshavn - the Faroe Islands

*hæddarskrekki
við sjóvarmálan
gjøgnumbloyttur
við heimsins enda
har endaleysa
einkið
sýgur meg niður*

*til har sum vit stóðu hinaferð
og andaðu í okkum hin heimin
sum snikti seg inn í hendan
og eg kendi ikki býin aftur
við hesum nýggju eygunum*

*og eg gekk eftir gøtuni
í oyðimørkini
í heglingsælinum
og lívið sprakk
upp
úr øskuni*

*tað má vera reint
tá øskan
er mamman
og heglingur er pápin*

*hæddarskrekki við sjóvarmálan
á linjuni eftir krananum
sum færir til mitt kranium
at endurreisa kreppuna
við sinnissjúkum eygum
sum ekki tola dagsljós*

*tað gylta ljósið
sum ger hetta ein dreym
akkurát tann sum eg ynskti mær
tá orðini komu millum aldurnar
sum hövdu gávuna
at geva erligt rós
úr hjarta í hjarta*

*eg samli uppá
hetta staðið
og goymi tað inn í skápið
til øll hini støðini
sum eg havi gloymt*

*eg vil kava í vatnið
sum vit krupu úr
í fyrndini
áðrenn hetta málið
bleiv tosað
og vit settu eld
á pínuna*

við spjöldrum

úr skipsreka

eg vil læra meg

at ganga

á jøvnum fœti

við tey

sum seta seg

lægri

og leggja seg

omaná

eg vil duga

at hyggja teg

í eyguni

uttan liðing

uttan skomm

við bliðseminum

sum tú speglar

sjálvt tá tú varnast

mína ljótu tattovering

eg vil gloyma

alt sum spökir

í eini aðrari tíð

har eg ferðist

tá mín húð

ikki orkar

at læsa

dýrnar

eg vil reinsa

húðina

tankarnar

samvitskuna

gólvið

lötuna

klæðini

og tíðina

sum vit hövdu saman

fear of heights

by the seashore

soaked

by the end of the world

where the endless

nothing

sucks me down

*to where we once stood
and breathed in the other world
which snuck into this one
and I didn't recognise the city
with these new eyes*

*and I walked along the path
in the desert
in the hail
and life jumped
up
from the ashes*

*it must be clean
when ash is the mother
and hail is the father*

*fear of heights
by the seashore
along the line
of the crane
which leads to my cranium
to ressurect the recession
with crazy eyes
that do not tolerate*

daylight

the golden light

which makes this a dream

just like the one I wanted

when the words came

between the waves

which had the gift

to give honest compliments

from heart

to heart

I collect

this place

and store it

in the closet

to all the other places

which I have forgotten

I wish

to dive into the water

from which we crawled

in ancient times

before this language

was spoken

*and we set fire
to the pain
with remains
from the shipwreck*

*I wish to learn
to walk
on equal footing
with those
who set themselves
low
and lay down
above*

*I wish
to look
into your eyes
without suffering
without shame
with the kindness
that you reflect
even when you notice
my ugly tattoo*

I wish to forget

*all that is haunting
in a different time
to which I travel
when my skin
can't find the strength
to lock the doors*

*I wish to cleanse
the skin
the thoughts
the conscience
the floor
the moment
the clothes
and the time
we had together*

*

hæddarskrekki

við sjóvarmálan

gjøgnumbloyttur

við heimsins enda

har endaleysa

einkið

sýgur meg niður

til har sum vit stóðu hinaferð

og andaðu í okkum hin heimin

sum snikti seg inn í hendan

og eg kendi ikki býin aftur

við hesum nýggju eygunum

og eg gekk eftir gøtuni

í oyðimørkini

í heglingsælinum

og lívið sprakk

upp

úr òskuni

tað má vera reint

tá òskan

er mamman

og heglingur er pápin

hæddarskrekki við sjóvarmálan

á linjuni eftir krananum

sum førir til mitt kranium

at endurreisa kreppuna

við sinnissjúkum eygum

sum ikki tola dagsljós

tað gylta ljósið

sum ger hetta ein dreym

akkurát tann sum eg ynskti mær

tá orðini komu millum aldurnar

sum høvdu gávuna

at geva erligt rós

úr hjarta í hjarta

fear of heights

by the seashore

soaked

by the end of the world

where the endless

nothing

sucks me down

to where we once stood

and breathed in the other world

which snuck into this one

and I didn't recognise the city

with these new eyes

and I walked along the path

in the desert

in the hail

and life jumped

up

from the ashes

it must be clean

when ash is the mother

and hail is the father

*fear of heights
by the seashore
along the line
of the crane
which leads to my cranium
to resurrect the recession
with crazy eyes
that do not tolerate
daylight*

*the golden light
which makes this a dream
just like the one I wanted
when the words came
between the waves
which had the gift
to give honest compliments
from heart
to heart*